

THUY GIÁO LÀNG QUÊ

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 11 Tháng 11 2022 10:15 -

THUY GIÁO LÀNG QUÊ

Vào làng tôi, hãy thăm nhà thầy Diễm (Hoàng Ngọc Diễm), chắc hẳn ai cũng sẽ nhớ đến người quê hương đáng yêu, người con hiền lành đã vào làng tôi. Con người này đã tròn tuổi 90, ông già gieo chữ, gieo tình cho biết bao thế hệ học trò từ những năm 1960...

Ngày xưa, trong làng có một thầy làm nghề giáo. Thầy là người trí thức, là vinh hạnh cho cộng đồng làng xã. Ai cũng gọi con cái đến học nhà thầy, gọi là kiếm cái chữ để sau này cuộc sống đổi thay hơn, không làm lữ nhai cuộc đời cha mẹ. Nhiều gia đình khá giả trên phố cũng cho con vào học. Thầy dạy dỗ một người thầy giáo làng rất mực tận tâm, yêu trẻ con tha lan xa, tận nhiên, thậm chí mẹ. Có khoai, có sắn quê hương thầy dạy dỗ thay tiền học phí cho lũ trẻ vùng quê. Thầy nào cũng nhớ, mình là các cháu muốn đến học nhà thầy. Chúng tôi, lũ trẻ trường làng đã nào đó a nọ y lem nhem những người nói là ham học, thích học với thầy. Mình quê ngày đó còn nghèo, luồn tre làng xanh mát, che rợp con đường sỏi đá lộ nhô, những mái nhà tranh lợp xộp... Mùa lũ về ngay ngáy những lo toan...

Bài học đầu tiên, thầy dạy về môn Toán. Qua thời gian, đến tận bây giờ, hơn 30 năm đã trôi qua, vẫn không thể quên cái đề "Vua gà vua chó bỏ lợn cho tròn...". Cái cách thầy lý ví dụ, so sánh thời gian gửi. Đó là những phép tính cộng, trừ, nhân, chia gần với hình ảnh con gà, con vịt, mẻ rau hay củ khoai, củ sắn...Lũ trẻ chúng tôi có tâm trí, thích thú lắng nghe vì môn Toán không còn khô khan, xa vời nữa mà rất gần gũi, thiết thực. Thầy dạy "Sai con toán, bán con trâu đó nghe"...Quan trọng thầy dạy! Tôi vẫn khoe với ba cách dạy của thầy rất dễ hiểu, dễ tiếp thu và dễ vận dụng. Ba cậu, chuyển đó về làng ai cũng biết. Thì ra thầy đã từng là một Học sinh trường Trung học phổ thông Bình Trị Thiên. Những năm tháng chiến tranh, khó khăn chúng tôi, thầy cùng trường vẫn còn mơn đào tạo những người giáo viên yêu nghề, yêu trẻ. Lấp ló sinh viên trường Trung học phổ thông ai cũng yêu kính và nghĩ về thầy bằng những tình cảm rất mực trân quý. Những người thầy còn gọi bố với trường, ai ngờ đã có con gái út ốm đau, phải ôm con gái đi tìm bệnh viện này đến bệnh viện khác chữa trị nên thầy đã tận hiến mái trường yêu quý. Ai cũng tiếc nuối khi chia tay với thầy...

Trẻ con chúng tôi nhớ đến thầy, tất cả mọi sinh. Nhiều lần, bắt gặp thầy cầm cái lọ tìm trang giáo án, biết lòng thầy còn nhiều việc và những người, với thầy gọi khéo: "Hay là ba nó mở lớp dạy

THY GIÁO LÀNG QUÊ

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 11 Tháng 11 2022 10:15 -

học, và giúp đỡ đỡ các con em làng xóm và có niềm vui và nghỉ". Vậy là, ngay tuần sau, lớp học đầu tiên được mở ra, học sinh được khuyến khích vui học mỗi buổi.

Hồi đó, trước khi vào lớp, tôi và mấy bạn thường gọi là bạn không tra kiến thức Văn học. Khi thì đi tìm ra câu ca dao, tục ngữ hay nói về thời tiết, mùa màng, khi thì ra vẽ đẹp và yêu cầu đẹp... Lớn lên, gặp thầy mới mới, tôi bỗng nghĩ nên nên tìm xem. Đang ghé bạn bạn của thầy, thầy bạn "Cô Thuở xưa thuở". Chàng biết ai mới mới mà tôi nhanh nhẹn "Thầy Sơn di sơn". Giọng nói tôi chỉ "đẹp" chỉ đẹp đẹp và chỉ "đẹp" như thầy bạn, khen bạn. Vậy là tôi qua cửa ải...bạn vô lớp! Học như bạn nào cũng vậy. Hồi học thoát tìm như cũng thú và vô cùng! Thầy còn dạy chúng tôi bài hát bạn tình Pháp và tình yêu của sơn "Marche en avant/C'est la vie qui t'appelle...".

Rõ ràng nhất là như ngày Ngày Nhà giáo Việt Nam, mỗi bạn phải nộp một bài thơ để làm báo tường. Nghe bạn, thầy và làm thơ, được biết có sự trưởng thành và rất mới mới mới. Vậy là lũ trẻ lũ vây quanh thầy Diễm để xin thơ cho một bài thơ. Chúng tôi cả há học nhìn vì sao thầy làm thơ xuất thần và hay đến thế? Mọi đứa trẻ ra và học học vì có thể khỏe, đẹp đẹp. Các cô giáo trưởng làng được thầy, ai cũng nhận ra là cửa thầy Diễm vì học chính là như học trò cửa thầy năm xưa. Mọi trang thơ cả chất chất và niềm yêu thơ và cả sự nuôi dưỡng và nghỉ...

Tôi cũng không thể nào quên, khi tôi học lớp 2, năm 1984. Vào một buổi chiều sắp tan học, thầy Diễm bạn vào lớp (con gái thầy cùng học lớp và chúng tôi nên thầy được bạn làm Ban để đi đến Hội Phụ huynh), gặp chúng tôi rồi đến dò. Thầy nói ngày 20/11 năm nay thầy sẽ đến chúng tôi đi thăm cô giáo chủ nhiệm – cô An – cũng là học trò năm xưa cửa thầy. Giọng trung, quí là không thể ai. Như đứa trẻ nhem nhuốc đến quê mà ánh mắt sáng lên đến. Mọi đứa trẻ khỏe một túi gạo. Được như bạn nào cũng cả mang đến như học để làm quà cho cô giáo. Vì qua lễ thầy Diễm, chúng tôi biết rằng cô tôi mới mới, đẹp đẹp và hai cô con gái nhỏ. Em bé tôi hay ốm đau. Cuộc sống của cô bạn gái gặp rất nhiều khó khăn. Thầy đến chúng tôi đến nhà, một cô giáo ngân ngấn nước "Đẹp, thầy ạ, em xin lỗi vì chưa đến thăm thầy. Vậy mà...". Cho đến bây giờ, khi mình cũng là cô giáo, tôi càng trân quý tấm lòng thầy học. Bởi tình yêu thơ và sự quan tâm, dõi theo cửa thầy dành cho như học trò nghèo khó.

Như học trò năm nào giờ đã trưởng thành theo năm tháng. Trong lớp học làng quê ngày nay, đã có không ít bạn bè cùng tôi và con gái thầy đã theo nghề giáo, tiếp bạn thầy gieo chữ và tiếp lên ngôi nhà yêu thơ. Mọi người có đẹp bên nhau, hàn huyên chuyện cũ, làng quê, ai

THUY GIÁO LÀNG QUÊ

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 11 Tháng 11 2022 10:15 -

cũng như các nhà đôn đốc y với lòng kính trọng. Lũ trẻ ngày xưa mang theo bài học đứ đừ về tình yêu thương, với sự nỗ lực cố gắng vươn lên để thoát khỏi khó nghèo, lam lũ. Ánh mặt trời ánh lên khi kết thúc những giờ học trò ngày xưa giờ thành đất, những giờ học trò về thăm thầy mẹ ở quê nhà; ánh mặt trời chiếu rọi trên ngôi nhà, suy nghĩ khi hay tin những giờ học trò gặp mặt nhà quê ở quê nhà...

Năm nay thầy đã gần tuổi 90, hơn cả cái tuổi "xưa nay hiếm". Bởi chân của thầy giờ chỉ còn một phần, mặt thầy cũng mờ đi nhiều những nếp nhăn thì dường như vẫn còn mình mình. Về quê, ghé thăm thầy, với câu chuyện xưa, ăm ắp kỷ niệm. Có một giờ vô tình lật giở quyển sổ cũ nhàu thầy để trên bàn, tôi nhìn ra những dòng chữ thân thương của thầy. Hình như thầy đang viết hồi ký cho cuộc đời mình: "Tôi là giáo viên giỏi miền Bắc, vinh dự được Bác Hồ khen thưởng vào năm 1964; được Thủ tướng Chính phủ Phạm Văn Đồng cấp Bằng khen năm 1965; được Chính phủ tặng Huân chương Kháng chiến chống Mỹ của nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam; được Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo tặng Bằng khen vì đã có công lao xây dựng và phát triển ngành sư phạm trong nhiều năm; được Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết phong tặng danh hiệu Nhà giáo ưu tú năm 2010; tôi đã có 11 năm là Chi viên sĩ thi đua cấp tỉnh; tôi vinh dự nhận Huy hiệu 55 năm tuổi Đảng vào năm 2017;..."

Tôi đã khóc vì không thể ngờ, ngàn lần không hay biết, thầy giáo làng quê của tôi tuy vất vả nhưng vẫn vui vẻ! Bao năm tháng trôi qua, những đứa con của tôi và những người thanh niên, giới trẻ, bình yên với cuộc đời, với làng quê nghèo khó...Nắm tay thầy, hỏi thăm yêu thương lan tỏa, ấm áp. Lòng cảm ơn mong sức khỏe, bình yên và hạnh phúc mãi mãi bên những thầy đáng kính của tuổi thơ tôi ...

HOÀNG THUY

